

Metsähallituksen Kalankasvatuslaitos, Kustavi YVA-ohjelmasta annetut mielipiteet

Mielipide 1

Suomen merialueitten kunto on Suomen ympäristökeskuksen mukaan erittäin huono. Ei ole perusteltua tehdä kalankasvattamoa Isokarin merialueelle. Selkämerellä ja Perämerellä meriveden laatu on hyvä. Tämänkaltaisen laitoksen lisääminen aivan turhaan ravinteiden kuormitusta. On olemassa erittäin hyvä referenssikohde Uudessakaupungissa jossa voi kasvattaa 400'000 kg kalaa per vuosi ja laitos on maissa. Kustannusarvio kyseiselle laitokselle on 4-5 milj €. Eli vastaavan kokoisen 1 milj kg / vuosi kustannusarvio on 10 milj € luokkaa. Jussi Mälkiä antaa varmaan lisää tietoa laitoksesta. Uudenkaupungin kasvattamon ravinteet, päästöt ja logistiikka on paljon helpommin hallittavissa kuin merellä. Ehdotan tehtäväksi kahta eri selvitystä. Ensimmäisessä tehdään kustannusvertailu merelle/maihin sijoitettavasta laitoksesta, logistikkakuluineen. Toisessa tehdään päästövertailu merelle /maihin sijoitettavasta laitoksesta, logistiikka mukaan lukien. Edellä mainittujen lisäksi on arvioitava merialueen lähistöllä olevien asuntojen ja loma-asuntojen käytölle aiheutuvat haitat sekä naapuruussuhteiden perusteella kuulemiset.

<https://www.kalankasvatus.fi/kiertovesiviljely-kaksi-tarinaa/>

<https://auramare.fi/portfolio/sybimar>

Mielipide 2

Haluan esittää ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta seuraavaa:

Arviointiohjelmassa on huomioitu puutteellisesti alueen käyttö kaupalliseen kalastukseen. Suunniteltujen kalankasvatuspaikkojen välittömässä läheisyydessä on mm troolausalueita, joita on käytetty ainakin vuodesta 1961. Soveltuvia troolipohjia ei voi korvata ja niiden säilyminen kalastuskelpoisina tulee varmistaa altaita sijoitettaessa. Lisäksi ainakin vesialue (304-407-17-0) on kaupallisen verkkokalastuksen käytössä. Arviointisuunnitelmaan tulee lisätä kaupallisen kalastuksen käytössä olevien alueiden selvitys ja nämä alueet tulee huomioida altaiden sijoittamisessa

Mielipide 3

Haluan esittää mielipiteeni Isonkarin alueen kalankasvatushankkeesta:

Vastustan hanketta seuraavin perustein:

- olen viettänyt kesiäni Kustavissa 1960-luvun puolivälistä asti. Erittäin harmillista, että veden kirkkaus on vuosikymmenten aikana samentunut aivan ratkaisevasti. Kirkas vesi on vain muisto.
- mittavan kalankasvatushankkeen saastuttava vaikutus näkyy vasta vuosien kuluttua ja vahinkojen korjaaminen on nykytietämyksellä käytännössä mahdotonta
- Itämeri on jo nyt yksi maailman saastuneimmista meristä. Itämeren suojeluun annetaan rahaa, viisaat kokoontuvat pohtimaan keinoja tilanteen parantamiseksi, mutta käytännön toimet jäävät huolestuttavan vähäisiksi.
- kalankasvatuksen tuottama taloudellinen hyöty ei saa mennä luontoarvojen edelle.
- mökkiläisille kalankasvatus tuottaa pelkästään haittaa (veden lisäkuormitus)
- Kustavi ei juurikaan hyödy taloudellisesti hankkeen toteutuksesta. Vähäinen työllistäjä, rahavirrat menevät pahimmassa tapauksessa muualle kuin Kustaviin
- Mökkiläisten etu pitää olla tärkeämpää kuin suhteellisen merkityksettömät tulot kalankasvatuksesta
- on hölmöläisen touhua jakaa toisella kädellä avustusta meren suojeluun ja toisella kädellä myöntää lupa veden saastuttamiseen.

- toivoisin yhdeksän lapsenlapseni voivan jatkaa perinnettä viettää kesää Kustavissa ja uida puhtaissa vesissä. Jo nyt sinilevä on estänyt uinnin ajoittain, eikä tilanne mitenkään parane, jos hanke toteutuu.

Puhtaan veden puolesta

Mielipide 4

Haluan esittää ympäristövaikutusten arviointiohjelmasta seuraavat huomiot:

1. TOIMINNAN VAIKUTUSTEN SELVITTÄMINEN Suunnitelmassa on keskitytty ainoastaan vaikutuksiin, joita voi aiheutua suunnitellulla kasvatustaikalla tapahtuvasta toiminnasta. Kasvatuksen toteuttamiseksi on paikalle kuljetettava suuri määrä varusteita, välineitä sekä tuotantopanoksia ja aikanaan sieltä pois valmiita tuotteita. Karkeasti arvioiden kuljetettavaa tavaraa on noin kaksi kertaa vuotuinen lisäkasvu. Kalat ja laitos tarvitsevat myös säännöllistä valvontaa, hoitoa ja huoltoa, josta aiheutuu liikennetarpeita. Välittömästi tuotantovaiheeseen/kasvatustoimintaan liittyvän logistiikkaketjun vaikutukset voivat olla varsin merkittäviä. Oleellista YVA:n kannalta olisi selvittää k.o. merialueella tapahtuvien kuljetuksien vaikutusta. Poikas- ja rehu kuljetukset: Mahdollisia/todennäköisiä lastauspaikkoja tarvittaville merikuljetuksille ovat julkiset (kala)satamat Uudessakaupungissa tai Kustavissa sekä mahdollisten partneriyritysten huoltosatamat. Siirrot perkaukseen/talvisäilytykseen: Kalojen siirroissa talvisäilytykseen/perkaukseen liikutellaan varsin suuria massoja. Merikuljetukset tulevat silloin olemaan pitkiä ja pitkäkestoisia. Miten huomioidaan mahdolliset vaikutukset kuljetusreiteillä ja niiden varrella olevaan muuhun toimintaan sekä varaudutaan kuljetuksiin liittyviin tai niistä aiheutuviin riskeihin (kuljetuskaluston toimintahäiriöt, rikkoutuminen ja mahdolliset öljyvuodot; kalatautiriskit, elävän kalan kuljetuksia koskevat säädökset, muu meriliikenne...) Myöhäissyksyn /-talven aikana tapahtuvat kuljetukset: Kalastajilla ja muulla saariston paikallisväestöllä on tarve liikkua potentiaalisten kuljetusreittien vaikutusalueilla myös talvikaudella. Voidaanko kuljetusväylät ja kuljetukset suunnitella ja toteuttaa siten, ettei jäällä kulkevien turvallisuus vaarannu ja perinteisten talvireittien käyttö esty?

2. TALOUDELLINEN TOTEUTETTAVUUS, YMPÄRISTÖTALOUDELLINEN TEHOKKUUS Toteutusvaihtoehtojen valinnassa on käytetty kriteerinä "taloudellista toteutettavuutta". Käsitettä ei kuitenkaan ole tarkemmin avattu. Onko toiminta (edes) pitkällä jäniteellä kestävä ja myös yritystaloudellisesti kannattavaa? Saadaanko investointikulut katettua toiminnan tuotoilla tavanomaisen lupakauden aikana? Suunnitelmassa myös todetaan "mitä suurempi lupa on, sitä tehokkaampaa toiminta on ympäristötaloudellisesti". Lupakoko ei liene ainoa tai ratkaisevin tekijä ympäristötaloudellisen tehokkuuden määrittämisessä.

3. PAIKAN VALINTAKRITEEREISTÄ Saavutettavuus: Kannattavan yritystoiminnan näkökulmasta saavutettavuus on keskeinen tekijä, mutta YVA-ohjelmassa se on jätetty sivurooliin. Ratkaisevaa ovat mm. etäisyydet satamista, mahdollisuudet turvallisten kuljetusten järjestämiseksi, aikaikkuna kasvatustaloudelle; meriliikennealueuokittelusta johtuvat vaatimukset aluksille ja toimijoille. Millaisia osatekijöitä on otettu huomioon saavutettavuutta arvioitaessa? Mikä on saavutettavuus talvikaudella; miten silloin toimii laitoksen ja kalojen hoito ja valvonta?

4. PÄÄSTÖJEN AJALLINEN JAKAUMA Toiminnasta aiheutuvat ravinnepäästöt ovat peräisin kalojen aineenvaihdunnasta. Niin kauan kuin kala on elävä, toimii myös sen aineenvaihdunta. Kylmässä se hidastuu, jolloin ruokintaa vähennetään merkittävästi. Myös veden lämmitessä liikaa joudutaan ruokintaa rajoittamaan kohoavan kuolleisuuden välttämiseksi. Oletusarvoisesti veden lämpötila ei avomerellä kohoja tasolle, joka edellyttäisi ruokinnan täydellistä lopettamista. Rajoitetunkin ruokinnan aikana kalan aineenvaihdunnasta aiheutuu ravinnepäästöjä. Suunnitelmassa esitetty toteamus "Näin ollen myöskään kuormitusta ei synny käytännössä lainkaan (kasvatustalouden ulkopuolella) tai lämpiminä kesäpäivinä" on siis karkea yksinkertaistus. Päästöjen jakautumista kuukausitasolle on havainnollistettu graafilla. On epätodennäköistä, että kalojen pito alueella ja täysipainoisen ruokinnan järjestäminen on mahdollista enää (loka-) marraskuussa. Vastaako esitetty jakauma kohteessa toteutettavissa olevaa kasvatustaloudellista? Entä

missä vaiheessa kevätkaudella saadaan poikaset ulos ja milloin oletetaan lämpötilan nousevan ruokinnan kannalta optimaaliseksi? Esitetty jakauma perustuneen lyhyempien huoltoreittien varassa toimivan laitoksen tietoihin.

5. LIITTYMINEN MUIHIN HANKKEISIIN JA SUUNNITELMIIN Kohdealueesta 10 -30 km:n etäisyydellä on mainittu tiedot muutamien yritysten hankkeista. Näiden hankkeiden ja laitosten lisäksi on muitakin jo toimivia laitoksia, joiden vireillä olevat suunnitelmat ja hankkeet on sivuutettu; kuten Loukkeenkarin laitos (etäisyys hankealueesta n. 15 km) ja Hylkimyksen laitos (n. 15-17 km).

6. JÄÄOLOSUHTEET Kiintojäää ei alueelle välttämättä muodostu jokaisena vuonna. Jään muodostusta kuitenkin tapahtuu myös avomerellä pakkaskaudella. Suuren talviaikaisen riskin muodostaa laitosrakenteisiin kertyvä roiskevedestä (aallot, myrskyt jne.) muodostuva jää, joka kuormittaa allasrakenteita ja lisää niiden painoa. Pahimmillaan se rikkoo tai upottaa altaat/ ruokintalautan yms. Myös meriveden alijäähtyminen on tyypillistä merialueella. Kasvatuspaikan talviaikaiseen saavutettavuuteen vaikuttavat oleellisesti huoltoreittien jääolosuhteet, samoin huoltosatamien ja rannikon läheisten alueiden jäätyminen.

7. AALLONKORKEUS Esitetty keskimääräinen aallonkorkeus perustuu tilastotietoihin. Alueella on syytä varautua merkittävästi suurempiin aallonkorkeuksiin viime vuosina käytännössä havaittujen myrskyaaltojen odettujen korkeuksien ja aiheuttamien vahinkojen perusteella. Kokemuspohjaista tietoa asiasta mm. luotsikutterin hoitajilta (Isokari/Uusikaupunki)

8. MERIALUEEN BIOOTTINEN YMPÄRISTÖ Avomerialueelta ei ole ole kattavaa näytteisiin ja havaintoihin perustuvaa tietopohjaa bioottisesta ympäristöstä. Itse kohdealueelta ei ole tehty tarkempia selvityksiä planktonista, makrofyteistä, pohjaeläimistöä vaan arviointi perustuu pitkälti oletuksiin tilanteen samankaltaisuudesta muiden alueiden kanssa. Alkukartoistus ja arviointi ympäristön tilasta ennen toiminnan aloittamista tulee sisällyttää YVA ohjelmaan.

9. SUOJELUALUEET Harmaahylje EI OLE suojeluperuste Seksmiilarin saaristossa (SPA-alue FI0200152). Seksmiilarin saaristo ei ole kansallispuisto kuten yleisötilaisuuden karttamateriaaleissa virheellisesti esitettiin. Kyseinen Natura-alue on pääosin yksityisomistuksessa.

10. MERIALUESUUNNITELMA / KALANKASVATUKSELLE VARATUT ALUEET Ohjelmassa viitataan Merialuesuunnitelman 2030 "kalankasvatukselle varattuihin alueisiin". Merialuesuunnitelman merkinnät ovat luonteeltaan suunnittelumerkintöjä, eivät varauksia tietyille toiminnoille. Merialuesuunnitelma 2030:n käyttöohjeessa todetaan mm. "Suunnitelma osoittaa merkittäviä ja potentiaalisia alueita. Suunnitelman merkinnät eivät ole aluevarauksia eikä niitä tule sellaisena tulkita."

11. ALUETALOUDELLISET NÄKÖKOHDAT Esitetyt luvut työllistävyydestä ovat virheellisiä ja täysin epärealistisia. Ne eivät ole suhteessa merilaitoksien todellisiin työntekijämääriin eivätkä kalankasvatuksen työllistävyytilastoihin. (LUKE:n 15.6.2022 julkistama Kalatalouden kannattavuus 2020.) Esitetty tuotannon arvo ei tavanomaisten vuosikulujen jälkeen riittäisi esitetyn kokoisen työpanoksesta aiheutuviin palkkakustannuksiin. Tilastojulkaisun mukaan meressä tapahtuvan ruokakalatuotannon työllistävyys oli vuonna 2020 126 htv ja määrä 11 388 t/a. Tästä voidaan laskea, että noin 1 htv:n työpanos vastaa 100 t/a ruokakalatuotantoa meressä. Ruokakalan kokonaistuotanto Suomessa oli 2020 n. 15 milj kg ja kalankasvatuksen kaikkien eri tuotantomuotojen ja – vaiheiden yhteenlaskettu työllistävyysvaikutus 370 htv. Kerrannaisvaikutusten arvioinnissa kerroin 4,3 on realistinen.

12. RAKENNUSVAIHEEN AIKAISIA VAIKUTUKSIA Kirjoittaja mainitsee, että "vaikutuksia aiheutuu lähinnä verkkosäkkien ankkuroinnista pohjaan", mutta pitää kuitenkin vaikutuksia ennalta arvioiden

merkityksettöminä. Kalankasvatuksen käytäntöihin ei kuulu verkkosäkkien sijoittaminen eikä ankkurointi pohjaan. Allaskehikot ankkuroidaan paikoilleen ja verkkoaltaat kiinnitetään kehikoihin, ei koskaan pohjaan

Mielipide 5

Vastustan Isokarin kalankasvatushanketta seuraavin perustein:

- Olen kesäkustavilainen jo 70-luvulta lähtien. Kirkkaat vedet ovat vain muisto lapsuudesta. Kalankasvatuksen negatiiviset vaikutukset ovat hyvin selvät.
- Kalankasvatuksen saastuttava vaikutus näkyy vasta vuosien kuluttua ja vahinkojen korjaaminen on nykytietämyksellä käytännössä mahdotonta
- Itämeri on yksi maailman saastuneimmista meristä. Lupa lisäkuormitukselle on erittäin lyhytnäköistä ja vastuutonta toimintaa, kun kaikki resurssit pitäisi kohdistaa Itämeren tilan parantamiselle.
- Kalankasvatuksen tuottama taloudellinen hyöty yksityisille yrityksille ei saa mennä luontoarvojen edelle. Itämeri on meidän kaikkien yhteinen.
- Asukkaille ja mökkiläisille kalankasvatus tuottaa pelkästään haittaa (veden lisäkuormitus). Vaikutukset ovat silmin nähtävät veden tilan huonontumisena.
- Kustavi ei juurikaan hyödy taloudellisesti hankkeen toteutuessa. Vähäinen työllistäjä, rahavirrat menevät pahimmassa tapauksessa muualle kuin Kustaviin. Verotulot jäävät hyvin marginaalisiksi matalan katteen yrityksen tuloista.
- Itämeren suojeluun käytetään huomattavasti resursseja ja onneksi paljon hyvääkin on onnistuttu tekemään. Nykyiset toimet eivät kuitenkaan riitä, vaan vastuullisuutta tarvitaan kaikilla tasoilla ja kaikissa päätöksissä. Kalankasvatuksen siirtäminen ulkomerelle, ihmissilmän kantamattomiin, on erittäin vastuutonta. Saasteet ja haitat leviävät meressä (kuten ne leviävät ilmassakin) eikä kyseessä ole pelkästään paikallinen päätös, vaan vaikutuksiltaan paljon laajempi aloite.
- Metsähallituksen uusi konsepti on lähtökohdiltaan vastuuton ja vastustan sitä. Pitkän aikavälin haitat ovat selvästi suuremmat kuin siitä saatavat hyödyt, jotka tässä tapauksessa menevät yksityisen yrityksen omistajille.

Vastuullisten ja kestävien tekojen puolesta

Mielipide 6

Haluan esittää ympäristövaikutusten arviointiohjelmaan seuraavaa:

Omistan kiinteistön ja vesialueen Uudenkaupungin alueella ja olen seurannut vedenlaadun kehitystä alueella noin 60 vuotta.

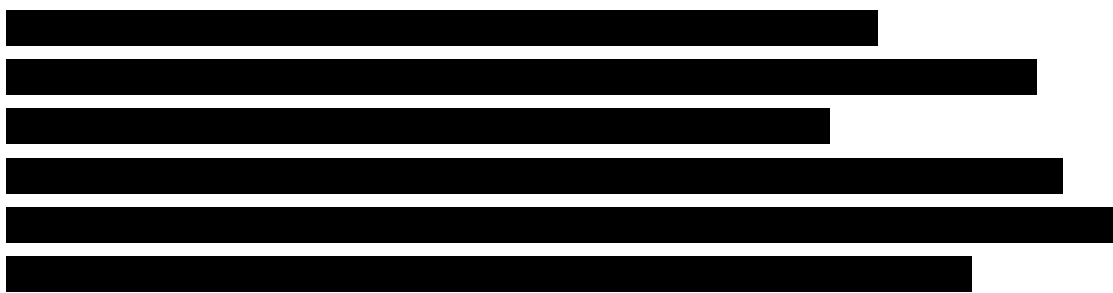
Selkämeren eteläosassa rehevöityminen etenee ja merialueen tila on heikentynyt viime vuosina suhteessa ekologisen tilan rehevyyttä kuvaaviin tavoitearvoihin.

Rehevöitymiskehityksen pysäyttämiseksi ja tilanteen korjaamiseksi merialueelle tulevaa ravinnekuormitusta pitää pienentää. Kalankasvatus on pyrittävä toteuttamaan kiertovesikasvatuksena "kuivalla maalla", jolloin ravinnekuormitusta saadaan pienemmäksi.

Selkämeren eteläosaan ei pidä toteuttaa nyt suunnitellun kaltaista hanketta.

Mielipide 7

Fiskodlingsanläggningen, Gustavs, västra sidan av Enskär,
program för miljökonsekvensbedömning

En fiskodlings mest betydande påverkan på miljön utgörs av övergödning, förorsakad av närsalter. Belastningen utgörs främst av ett överskott av fosfor och kväve från foder som fisken inte äter upp, samt från fiskens avföring och exkretion, vilket kommer ut i vattenmiljön.

Enligt undersökningar som gjorts, är kvävebelastningen per ton fisk i praktiken ca. 20 % högre än uppskattningen i MKB-programmet, fosforbelastningen nästan dubbelt så stor.

Verksamheten medför även utsläpp av rester av medel för tvätt och desinficering, för impregnering av odlingskassar för att förhindra påväxt, samt eventuella rester från medicinbehandling, förutom blod- och processvatten från rensningen.

Utsläppen av närsalterna förorsakar en accelererad tillväxt av alger, förändringar i artsammansättningen hos algbeståndet, samt en sjunkande syrehalt i vattnet nära botten. Detta leder så småningom till förändringar hos djurpopulationerna i både vattnet, på botten samt på stränderna. Med tiden, särskilt ifall strömmarna är svaga, koncentreras fosfor i området.

En förutsättning för en levande skärgård är rena vatten med ett rikt arbestånd. Fiskodlingar förorsakar dock övergödda stränder samt algbloomingar. Vidare sprids ämnen från odlingarna som gör vattnet illaluktande, samt vissa fall odugligt för simning, och direkt farligt för hälsan.

Undertecknad har tillbringat långa perioder i området varje sommar, och har själv kunnat konstatera hur snabbt vattenkvaliteten har försämrats under de senaste åren. De senaste sju åren har algbloomingen ökat radikalt i vattnen kring Hullberga och omkringliggande, vidsträckta skärgård, i synnerhet vid stränderna och i vikar av olika storlek, i sunden mellan öarna, men också längre bort från stränderna. Sedan år 2014 uppträder även stora mängder blågröna alger. Vid flera tillfällen under varje sommar är vattnet i praktiken oanvändbart till tvättning och simning, då denna giftiga algblooming vid vårare väder påträffas i betydande mängd under långa perioder. Längs stränderna mot norr har algbloomingen varit mycket kraftig, och hela vikar har fyllts av algmassan, utan något rent vatten.

Den giftiga algbloomingen har blivit kraftigare för varje år, och en fiskodling på det nu föreslagna stället skulle ännu accelerera denna utveckling.

Det räcker inte att bedöma miljöpåverkan enbart enligt ett geografiskt avstånd, vindar och strömmar gör att föroreningarna flyttar sej även långa sträckor från upphovsplatsen. Mellan de föreslagna fiskodlingarna vid Enskär och Hullberga ligger i praktiken öppet hav, och de hårda nordliga vindar som ofta uppträder här under även längre perioder för algflottar och andra föroreningar snabbt till stränder och vikar.

Fiskodlingen har länge varit en näring med relativt dålig lönsamhet. Detta gör att företagarna kanske inte har de bästa möjligheterna att göra investeringar för förbättrad miljövård, vilket leder till att tillräckliga åtgärder för minskning av miljöbelastningen inte görs. Till detta kommer den nu ökande trenden bland såväl privata konsumenter som restauranger och andra aktörer på livsmedelsmarknaden att styra inköpen mot fisk som fångats i vilt tillstånd, av både ekologiska och etiska skäl. Detta kommer att försämra lönsamheten ännu mer.

Skärgården i Brändö kommun, och särskilt i dess norra delar kring Åva, Jurmo och i synnerhet Hullberga med sin unika natur, är ett av Finlands mest värdefulla naturområden. Denna del av Åland erbjuder än så länge någorlunda goda möjligheter till rekreation, vilket utgör en mycket viktig inkomstkälla för den fasta befolkningen i detta område. I framtiden kommer detta att vara ännu viktigare. Denna möjlighet till rekreation, turism och genom dessa även utkomst för lokalbefolkningen, är redan i stor fara att försvinna p.g.a. den allt sämre vattenkvaliteten och blågröna, dvs. giftiga alger vid stränderna.

Samma situation råder även i andra delar av den mycket känsliga naturen både i norra delarna av den Åländska skärgården, som i kustområdet på fastlandet.

Redan en fiskodling på nära 500 ton/år, men i synnerhet ett par på totalt över 1 800 ton/år innebär en betydande belastning i vilken del av skärgården som helst. Som jämförelse har fiskodlingen på hela Åland de senaste 5 åren rört sig mellan 5 000 – 6 200 ton/år. Man förstår, att belastningen på ett litet område kommer att vara massiv.

Med sitt läge, alldeles i den norra utkanten av skärgården, är naturen i detta område dock särskilt sårbart för all typ av påverkan. Naturens förmåga att absorbera den typ av avsevärd belastning, som en fiskodling av denna stora skala innebär, är obefintlig i detta område.

Av dessa skäl är det till alla berörda, både fast boendes och sommargästers, fördel att

planerna på fiskodling vid Enskär inte genomförs. Påverkan på miljön, levnadsförhållandena, de lokala näringarna, etc. bör bedömas även för områden som ligger geografiskt längre bort från de egentliga fiskodlingarna.

I stället för att bidra till en ökning av belastningen på Skärgårdshavet bör staten med alla medel sträva till att förbättra den katastrofalt dåliga vattenkvaliteten. De giftiga algbloomningarna hotar att inom en nära framtid förstöra turistnäringen helt i Skärgårdshavet, när vetenskapen om den dåliga vattenkvaliteten når turister som planerar en resa hit.

Miljöpide 8

Fiskodlingsanläggningen, Gustavs, västra sidan av Enskär, program för miljökonsekvensbedömning

Jag vill framföra följande om programmet för miljökonsekvensbedömning.

En fiskodlings mest betydande påverkan på miljön utgörs av övergödning förorsakad av närsalter. Belastningen utgörs främst av överskott av fosfor och kväve från foder som fisken inte äter upp samt från fiskens avföring och exkretion, vilket kommer ut i vattenmiljön.

Verksamheten medför även utsläpp av rester såsom medel för tvätt och desinficering för impregnerings av odlingskassar för att förhindra påväxt, samt eventuella rester från medicinbehandling, förutom blod- och processvatten från rensningen.

En förutsättning för en levande skärgård är rena vatten med ett rikt artbestånd. Fiskodlingar förorsakar dock övergödda stränder samt algbloomning. Vidare sprids ämnen från odlingar som gör vattnet illaluktande, samt i vissa fall odugligt för bad och direkt farligt för hälsan.

Undertecknad tillbringar långa perioder i området och har kunnat konstatera hur snabbt vattenkvaliteten har försämrats under de senare åren. De senaste sju åren har algbloomningen ökat radikalt i vattnen kring Hullberga och omkringliggande vidsträckta skärgård, i synnerhet vid stränderna och i vikar samt även i sunden mellan öarna. Sedan 2014 uppträder även stora mängder blågröna alger. Vid flera tillfällen varje sommar är vattnet i praktiken oanvändbart för bad och simning då denna giftiga algbloomning är av betydande mängd under långa perioder vid varmare väder. Längs stränderna mot norr har algbloomningen varit mycket kraftig då hela vikar har fyllts av algmassan.

Den giftiga algbloomningen har blivit kraftigare för varje år och en fiskodling på det nu föreslagna stället skulle ännu accelerera denna utveckling.

Skärgården i Brändö kommun, och särskilt i dess norra delar kring Åva, Jurmo och i synnerhet

Hullberga med sin unika natur är ett av Finlands mest värdefulla naturområden. Då denna del av Åland erbjuder än så länge någorlunda goda möjligheter rekreation, turism och genom dessa även utkomst för lokalbefolkningen, är redan i stor fara att försvinna på grund av den allt sämre vattenkvalitén och de blågröna giftiga algerna vid stränderna.

Det är till alla berördas, både fastboende och sommargästers, fördel att inte genomföra planerna för fiskodling vid Enskär. Påverkan på miljön, levnadsförhållandena, de lokala näringarna etcetera bör bedömas även för områden som ligger geografiskt längre bort från de egentliga fiskodlingarna.

I stället för att bidra till ökning av belastning på skärgårdshavet bör staten med alla medel sträva till att förbättra den katastrofalt dåliga vattenkvalitén. De giftiga algblomningarna hotar att inom en nära framtid förstöra turistnäringen helt i Skärgårdshavet då vetskapen om den dåliga vattenkvalitén når turister som planerar att besöka området.